

vso silo zavozil v njo ter jo prelomil. Motorno kolo se je popolnoma razbilo, dočim sta oba vozača odletela naprej na progo ter se odbila od vagona, ki je baš tedaj pasiral dotično mesto, tako srečno, da nista padla pod kolesa, kjer bi našla gotovo smrt.

Rop in poneverba. V noči od sobote na nedeljo sta na poti iz Kamnice proti Mariboru napadla 18 letni Josip Kajšler iz Limbuša in 19 letni Josip Vezovnik iz Vrhovega dola pri Mariboru 61 letnega starčka železniškega upokojenca Antona Tajnska ter ga tako pretepla, da je nezvesten obležal na cesti. Pri tem sta mu suroveža raztrgala obleko in ga oropala za 500 Din. Oba napadca so orožniki aretirali in izročili sodišču. — Tvrški Karel Schmit v Mariboru je v soboto poneveril njen uradnik 19 letni Helmut Golob 150.000 Din, ki bi jih moral prinesiti tvrdki iz Narodne banke. Uradnik je dvignil denar, ni pa se več vrnil v trgovino. Ko so zadevo popoldne prijavili policiji so mogli detektivni ugotoviti le toliko, da se je Golob med tem odpeljal z avtomobilom v Gradec.

Dekleta! V prihodnjem letu bo objavil »Naš Dom« lepi popis potovanja gđ. Mar. Štupca na Velehrad. Naša dobra predsednica dekliških zvez Vas bo s tem gotovo razveselila. Letos »Naš Dom« ni hotel začeti z objavljanjem; boste tembolj agitirale za »Naš Dom« za l. 1928.

Vlom v župnišče. V soboto 29. oktobra ponoči je neznan vlomilec vžgal v župnišče v Poljčanah. Omrežje je razmaknil in skozi okno prišel v župnijsko pisarno, kjer je pobral denarja do 4000 Din iz raznih cerkvenih in društvenih blagaj. Skozi okno je zopet izginil.

Vlom v Prekmurju. Pred nekaj dnevi so neznan vlomilci vdrli v žganjarno Franca Zadravca v Lipi. Odnegli so 50 litrov žganja. Iz žganjarne so šli vlomilci v shrambo in od tam odnesli velik lonec masti. Vlomilci so imeli ponarejene ključke in so brez ropota prišli v hišo.

Požar v Rogški Slatini. Dne 30. oktobra zjutraj je pogorelo gospodarsko poslopje g. nadžupnika Korošca. Ogenj je bil podtaknjen. Škoda je zelo velika, ker je bilo v gospodarskem poslopiju shranjenih veliko pridelkov.

Ugankarji in ugankarice »Našega Doma«! Ali še nobenega novega naročnika niste pridobili?

Velikanska sodna razprava. Razprava zoper Prpiča je razpisana za mesec februar. Na zatožni klopi bo 35 razbojnikov in okoli 90 oseb, ki so glavnim razbojnikom pomagale in jih skrivale. Prpičeva tolpa se bo zagovarjala radi 68 zločinov, od roparskih umorov doli do navadnih vladov in tatvin, obravnava bo trajala najmanj mesec dni.

Roparji v orožniški obleki. V vasi Zaton pri Šibeniku so napadli roparji, preoblečeni v orožniške obleke, tamnošnjega župnika J. Aniča. Čakali so ga v župnišču, dokler se ni vrnil iz vasi. Ko je prišel, so zahtevali od njega 100.000 Din. Ko jim je župnik rekel, da nima več kot 2000 Din, so mu roparji začeli groziti, da ga bodo ubili. Med tem je župnikova sestra priklicala na pomoč kmete, ki so takoj prihiteli v župnišče. Na pomoč poklicana je bila vsa vas in začela se je prava bitka med kmeti in roparji. Streljali so nekaj časa kakor na bojišču, končno se je roparjem posrečilo, da so pobegnili.

Roparski napad zahteval 8 človeških žrtev. V hišo kmeta Borowega v Gadomicezu na Poljskem je udrla te dni pet oboroženih razbojnikov, ki so zahtevali od kmeta, da naj jim izroči ves svoj denar in vse dragocenosti. Ker se kmet pozivu ni odzval, temveč se je hotel razbojnikom postaviti celo v bran, so jeli streljati banditi iz revolverjev ter so tri člane družine ubili, pet pa težko ranili, nakar so hišo izropali. Odnegli so 300 zlotov in nekaj dragocenosti.

travnike ter pasočo in kramljajočo živino na njih, in mladi, temni, skrbno negovani smrekovi gozd. Pri tem obhodu pa se namahoma zresni in razžalosti obraz starega Borovnika. Obstane in se zazre v njivo bujne, zelene rži.

»Kaj si obstal oče in kaj gledaš?« vpraša sin. »Vidiš, otrok«, odvrne stari in bolehn oče — »vidiš tam sredi njive dolgo, prazno liso? To rž sem posejal letos še sam, pokazala pa se je prazna proga sredi rži in stari ljudje pravijo, da je to znak, da to leto nekdo v družini umrje.« Molče, z bridko tugo in bojznijo v srcu sta nadaljevala pot oče in sin. Z bridko boleščjo se je poslovil od očeta tudi sin-edinec, ki je moral usodno jeseni, pred sedmimi leti, zapustiti za vedno dom, očeta in mater.

In ko se je vrnil po dolgih tednih, polnih negotovosti in bojznji zopet na svoj dom, je našel tam le gluho tišino, obupno praznino in črno žalost. Dom mu vzel je tujec in edino ljubeče in razumevajoče srce, srce očetovo, je nehale biti za vedno. — Stoji ob rakvi očetovi in stoji na ruševinah svojega življenja. Svetla, jasna in solnčna je bila nekoč njegova bodočnost — usodna, črna jesen pred sedmimi leti pa jo je spremenila v prazno blodnjo in brezciljna potovanja po tujini — potovanja brez doma, brez sreče in ljubezni.

Zdaj vse minulo je,
Nič več pev ne bom,
Ker ni več moj dragi, ljubi dom.

Družinska pratika

za leto 1928

s podobo
SV. DRUŽINE
je že izšla ter se
dobiva po vseh
naših trgovinah
papirja i. t. d.

SEGAJTE LE PO NAŠI

1391

nosti. Vseh petero ranjenec je poškodbam podleglo. Roparji so izginili brez sledu.

Kupite srečke loterije Martinišča! V nedeljo se izžreba štirisedežen avtomobil in 700 drugih dobitkov.

Vsak naročnik »Slovenskega Gospodarja« naj si naroči »Naš dom«! — Velja 12 Din.

Gospodarstvo. Avstrija hoče kljubovati.

Beograd, 6. nov.

Med našo državo in Avstrijo se bodo prihodnji teden pričela pogajanja za novo trgovinsko in gospodarsko pogodbo. Ta pogodba bo določala, katero blago in pod kakimi pogoji bomo smeli v bodoče prodajati, oziroma pošiljati čez mejo in po kaki carini bomo lahko iz Avstrije uvažali sem k nam. To vse je za naše kraje, osobito za celo Slovenijo, in prav posebej še za našega kmeta velikanske važnosti. Za naše kraje je Avstrija dežela, katera rabi največ naše živine, največ vina in sadja. Ako nam je meja na sever zaprta, je naš kmet in tudi naš delavec izgubljen. Ker je pa stara pogodba med obema državama že jeseni potekla, se mora napraviti nova.

In kaj počenja sedaj sosedinja Avstrija? Še predno so se začela nova pogajanja z našo državo, že je povišala carino na kmetijske pridelke, katere posebno iz Slovenije pošiljamo preko meje v Avstrijo. Na živino je zvišala Avstrija carino tako visoko, da bo v bodoče nemogoče pošiljati našo živino v Avstrijo. Tudi uvoz vina in sadja hoče Avstrija onemogočiti iz naših krajev. Naša vlada tega početja ne bo mogla mirno gledati in bo seveda morala Avstrijem naložiti kot protitež višje carine na industrijske izdelke. Morala se bo Avstrija na ta način vendarle spametovati in bo dovolila, da bo mogel naš kmet vsaj po dosedanjim carini pošiljati živino in drugo poljedelsko blago v Avstrijo. Mislimo, da je vendarle Avstrija preslaba, da bi začela z limo, da bodo avstrijski državniki tako razsodni in bodo našo državo carinski vojni.

Da ne bodo naši ljudje mislili, da se nihče ne briga v tem težkem času za naše pravice, povemo, da so naši poslanci takoj, ko so zvedeli za nakano Avstrije, storili potrebne korake in so našo vlado in njene zastopnike pri pogajanjih z Avstrijo opozorili na naše zahteve. V imenu Jugoslovanskega kluba so dne 5., 6. in 7. novembra poslanci Hohnjec, Pušenjak, Škulj in Žebot obiskali v Beogradu dotične člane komisije, ki bodo sodelovali pri teh važnih pogajanjih. Ako bodo Avstriji še naprej kljubovali v našo škodo, bo pač naša vlada tudi morala pokazati več odločnosti proti Avstriji. Našim ljudem pa svetujemo, da so popolnoma mirni. Saj se nobena juha ne je tako vroča, kakor se skuha. . . . —t.

Hmeljski trg. Iz Zalca poročajo. Hmeljska trgovina je vedno slabša. V Nürnbergu je padla cena od 2500 na 2300 mark za 50 kg. Tukaj bivajoči hmeljski kupci so večidel odšli, o trgovini se malo sliši. Prodajalci še vsaki dan z vzorci dohajajo, pa malokateremu se posreči hmelj za sramotno nizko ceno prodati. Prvoletnik in pozni rujavi hmelj se plačuje po 10 Din, boljše vrste pa po 20 do 30 Din za 1 kg. Mesec november in december sta za to kupčijo vsako leto najslabša. Po novem letu oživi zopet kupčija in traja do aprila. Kdor ga ta čas ne proda, mora čakati do prihodnje jeseni novih kupcev, koji pa stari hmelj zelo nizko plačujejo.

Mariborsko sejmsko poročilo z dne 8. novembra 1927. Prignalo se je: 11 konj, 11 bikov, 106 volov, 427 krav in 10 telet. Skupaj 565 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 7.50 do 8 Din, poldebili voli od 6.50 do 7 Din, plemenski voli od 5.5 do 6 Din, glavne krave debele od 6.75 do 7.50 Din, plemenske krave od 5.50 do 6 Din, krave za klobasarije do 4.50 do 5 Din, molzne krave od 5.50 do 6.50 Din, breje krave od 5.50 do 6.50 Din, mlada živina od 6.50 do 8 D, teleta 12.75 Din. Prodalo se je 299 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 72 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso, meso od bikov, krav in telic od 10 do 18 Din, telečje meso od 17.50 do 22.50 Din, svinjsko meso sveže od 17 do 30 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 4. oktobra 1927 se je pripeljalo 263 svinj, 1 koza; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad Din 120—150. 7—8 tednov stari Din 180—200. 3—4 mesece stari Din 350—400. 5—7 mesecev stari Din 420—450. 8—10 mesecev stari Din 550—560. 1 leto Din 1000—1200. 1 kg žive teže Din 10—11.50. 1 kg mrtve teže Din 15—17.

Pisma iz domačih krajev.

Remšnik. Na Vernih duš dan zvečer so Poglonovi zapazili, da šviga plamen iz dimnika pri Tišlerjevem Hanzlu, saj se so se namreč vžgale. Vsi planejo na pomoč, kličejo druge sosedje ter z vso silo zadušijo polagoma ogenj okoli dimnika. Škode je precej na raznih predmetih, posebno na posodi. Tišlerjev Hanzl je stalen naročnik »Gospodarja« ter zvest prijatelj poštenih knjig.

Gornja Sv. Kungota. Milo so peli zvonovi dne 7. novembra, ko smo nesli k večnemu počitku pokojno Trezo Drozg, dobro krščansko dekle, ki je umrla na Kozjaku, dne 5. novembra. Nosile so jo naša dekleta iz Marijine držbe. Draga Treza, zvesto si Bogu služila, zato trdno upamo, da se pri ljubem Jezusu že v slavi nebeski veselijo. V Gospodu sladko počivaj! Dosedaj je pri nas naraslo število mrtvih na 30, in ravno toliko jih je v tem letu rojenih. — Delo pri prosvetnem domu napreduje; opozarjamo že danes domačine in iz sosednih župnij, da se blagoslovitve in slovesne otvoritve gotovo udeležijo v ogromnem številu — kdaj, bo pravočasno v časnikih naznanjeno. — Gospodinjki tečaj v Gornji Sveti Kungoti v prosvetnem domu se vrši prihodnje leto, zato dekleta, ne silite v mesta, ker boste imele tukaj prelepo priliko, izvežbati se v kratkem času v racionalnem gospodarstvu za mal denar.

Spodnja Sv. Kungota. Pri nas smo včasih veseli, včasih žalostni. Trgatev je sicer veselo opravilo, a letos ni bilo

posebno, ker je bolj malo in dobili smo berače-pomagače, katere sicer radi imamo, a v trgovini jih čisto nič nismo pogrešali, vojake mislim, ki so ravno ob trgovini imeli tukaj orožne vaje. Kaj takega se naj ne zgodi več! Veselili smo se tudi otvoritve postajališča Čirknica, ker se to leži v naši župniji in imajo tudi Kungovčani iz te okolice od postajališča veliko korist. — Imeli smo tudi zlato poroko Jožeta in Ane Korošec. — O žalostni smrti našega cestarja Polenšaka ste že poročali. Ubijalci so baje že obsojeni in ljudem ne gre v glavo, da bi manj ječe dobili, kakor šmuglerji. — Občinska reva Marija Jarčič se je na paši v zmedenosti obesila. Smrt je pokosila tudi dobrega kmeta Franca Matjašiča v veliki starosti, in pridno mater Antonijo Ulbl v najlepših letih. Naj počivata v miru! — Da nič nismo veseli pozdravov od davkarije, ki nam jih pošilja v obliki različnih čekov, kdo bo nam to zameril?

Hajdina. Na Vseh svetih dan je naša župnija po 17mesečnem čakanju dobila novega župnika in sicer č. g. Vekoslava Skuhala bivšega tukajšnjega kaplana, pozneje špiroala v mariborskem bogoslovju in točasno upravitelja naše župnije. Prvo zahvalo za to duhovno veselje smo dolžni najvišjemu Gospodu, Bogu, ki je uslišal naše srčne želje, ko nam je po svoji nam vedno nerazumljivi Previdnosti poslal za stalnega svojega namestnika tega blagega duhovnika. Zahvalimo pa tudi preč. vodstvo lavantinske škofije, da je ustreglo želji hajdinskih župljanov, lahko rečemo: vseh brez izjeme. Slednjič prav lepo zahvalimo g.dr. Vinko Močnika, bogoslovnega profesorja, ki nam je investiral našega novega župnika in nam v svojem cerkvenem nagovoru razložil obred instalacije tako jasno in poljudno, da bomo odslej še bolj znali ceniti in ljubiti svoje dušne pastirje. Božji blagoslov naj obilno rosi na naše duhovnike in na nas vernike!

Sv. Lovrene na Dravske mpolju. Nekaj zares lepega lahko danes poročamo od nas: naša farna cerkev se je v svoji notranjosti odličila kot nevesta, ker jo je mojstrska roka akademčnega slikarja g. S. Fras celo preslikala. Na praznik Kristusa-Kralja je novo slikarje slovesno blagoslovil mil. g. prelat in stolni dekan dr. Ivan Tomažič. Veseli smo tega dogodka in ponosni na to delo farani-domačini, ki smo ga oskrbeli in smo prepričani, da se bo lepe notranjosti razveselili še marsikateri sosed ali tujec, ki bo mimogrede stopil v ta hram božji. Želimo samo, da bi moglo le večkrat iz našega kraja poročati kaj lepega in tudi veselega.

Slovenska Bistrica. V nedeljo, dne 30. oktobra 1927, ob pol 12. uri ponoči je umrl g. Henrik Gril, hišni posestnik in podžupan našega mesta. Pokojni je bil trden naš pristaš in se je že pred vojno mnogo udeleževal političnih borb v našem mestu in ravno vsled tega mnogo trpel leta 1914 vsled internacije v Gradcu. V mladi naši državi je bil večkrat namestnik kandidata SLS za narodno skupščino, deloval je po vojni kot gerent naše mestne občine, kakor član, oziroma odbornik Okrajne hranilnice, Posojilnice in okrajnega zastopa. Bil je član in podpornik vseh naših društev, zlasti Orla. Bil je nekoliko razburljive narave, sicer pa nesebična, blaga duša. Kako je bil rajni splošno priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica meščanskega in kmetijskega ljudstva. Pri sprevodu so bili zastopani: občinski odbor, gerentski svet okrajne hranilnice, načelstvo posojilnice, okrajni zastop, odbor SLS, Orli, Orlice, članstvo Prosvetnega društva, požarna bramba itd. Pogreb je vodil dekan in oblastni poslanec za slovenjebistriški okraj preč. g. Alojz Sagaj iz Hoč ob asistenci domače in sosedne duhovščine. Na grobu je govoril v imenu SLS v slovo narodni poslanec za naš okraj g. Stefan Falež tako milo in ljubko, da so marsikatero oko zalile solze. V imenu meščanstva in katoliških društev pa se je poslovil od pokojnega oblastni poslanec g. dr. B. Schaubach. Cerkvni pevci so mu zapeli pri hiši in ob gomili milodoneče žalostinke. Ganljivo je zadonel ob odprtem grobu zadnji pozdrav Orlov, ki so nesli in spremljali svojega podpornega člana k večnemu počitku: Brat — z Bogom! Čudno se je pa zdelo udeležencem pogreba, da mestna občina, pri kateri je kot narodnjak deloval toliko let, ni imela besede za pokojnega ob odprtem grobu. Rajnega priporočamo vsem, ki so ga poznali, v molitev. Svetila mu večna luč!

Sv. Anton v Slov. gor. V svrhu zidave društvenega doma je daroval tukajšnji domačin, stanujoč na Dunaju, gospod Adolf Dominkuš, 500 Din. Gradbeni odbor se njemu, kakor tudi vsem darovalcem stavbenega lesa prav iskreno zahvaljuje.

Sv. Tomaž pri Ormožu. G. urednik, že dolgo Vas nismo nadlegovali z nobenim dopisom, toda sedaj, ko se bližajo občinske volitve, se bomo večkrat spomnili na Vas. Pri nas se bo bil volilni boj, kakoršnega še ni bilo in sicer so se razni demokrati pobotali z dosedanjim županom, rekoč: tudi mi bi radi bili nekaj več kot občani. In kakor je že to navada, dobili so par nerazsodnih ljudi, da so se podpisali na njihovo listo. Drugič si bomo pogledali te može nekoliko bližje. Naša občina Sv. Tomaž, ki je takorekoč srce cele fare, bo imela pri sedanjih občinskih na svoji SLS kandidatin listi vpisane same vrle može in »kuraš« fante, kateri bodo res delali za blagor svojih občanov, katerim ne bodo ceste in pota deveta briga, da se odzovete vabilu SLS, kakor ste to storili pri oblastnih in državnozbornskih volitvah. Pokažimo našim nasprotnikom, da še hodimo k sveti maši. In zato si bomo volili ljudi, kateri nam bodo popravili naše strašno slaba pota in ceste. Torej na svidenje dne 4. decembra pri prvi škrinji!

Ljutomer. Dne 7. t. m. je bila tukaj pokopana ga. Neža Bračko, vdova po prejšnjem našem cerkovniku. Rajna je bila izredno delavna, dobra in potrpežljiva. Bila je takorekoč izvošček revežev, ker je s svojimi kravicami zvozila siromakom poljske pridelke in dr. na dom, in to za nizko ceno. Blaga pokojnica naj prejme za svoje nesebično delo večno plačilo v nebesih!

Škofja vas. Poštenemu, vernemu in treznemu človeku manjka besedi, s katerimi bi lahko naše politične nasprotnike dovolj osramotil pred vso javnostjo. Plačani agitatorji letajo sedaj od hiše do hiše, blatijo našo SLS, obrekujejo naše kandidate, ščuvajo vas proti vasi, gornji del občine proti spodnjemu, kmeta proti delavcu in narobe. Ako govorijo z volilcem iz Trnovelj, pravijo, da so odborniki SLS Trnovljam nasprotni; obratno pa pravijo volilcem zgornjega dela občine, da isti skrbijo samo za spodnji del občine. Delavcem